

1908-06-15

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

East Andover er en mindre by i den sydlige del af staten New Hampshire. Laura Warberg besøgte sine to døtre i Boston. De var begge amerikansk gift. Tornehave var Brønsted-familiens hus i Birkerød.

At bryde overtvært: At tage en rask beslutning; skære igennem (ODS).

Sender's location:

Tornehave Birkerød

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet øverst s. 1

Recipient's location:

244 Columbia Road Boston

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuerten

Mentioned people:

Josefine -

Charles Abrahams

Ingeborg Abrahams

Julie Brandt

Inge Bredsdorff

Vigs Bredsdorff

Alhed Marie Brønsted

Ellen Brønsted

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

Adam Goldschmidt

Alfred Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Johanne Goldschmidt

Amanda Heinesen

Olga -, Hushjælp hos Brønsted

Christine Mackie

Anna -, pige i huset hos Brønsted

Andreas Roos

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, Astrid Warberg-Goldschmidt til
Laura Warberg, 1908-06-15, 2439

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Gave til Østfyns Museer fra et medlem
af Warberg-familien

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Fru Laura Warberg

(/o Mr. Sawyer)

244 Columbia road

Dorchester

Boston

Mass.

U.S.A.

[Adressen er overstreget]

[Noteret med blyant:]

Birkerød 15/6 1908

E. Andover

N.H.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

afs. War (papir mangler)

Birkerød

Denmark

[Poststempler]

[I brevet:]

Tornehave pr. Birkerød 15/Juni 1908.

Kæreste Mor! Det er mig umuligt at få Plan i mit Skriveri, men nu går jeg ud fra, at Breve er velkomne også når de kommer uventet – og skriver i Dag, fordi jeg har Lyst til det.

Nu har vi da heldigvis fået Lugge hjem igen; jeg var ikke helt fri for at være en Smule ængstelig, da jeg gik her alene med Ansvar for alle de Børn – særlig da min Enetilværelse indlededes med et Nattetordenvejr – uha, hvor jeg var bange! man havde i Forvejen omstændelig forklaret mig, hvor rasende farligt det var, om Lynet slog ned – Taget vilde skride på 5 Min og umuliggøre Udgangen. Aldrig har jeg oplevet så angstfuld en Nat – men heldigvis er jo Sommernatten kort. Jeg havde Pinselørdag Besøg af Ingeborg – med begge Børnene; men det var en ret mislykket Forestilling – begrundet på et gyseligt og ustandseligt øsende Regnvejr – ledsaget af skarp Kulde og Blæst. Begge hendes Børn blev syge af Turen, og da jeg kom hjem fra at have fulgt dem til Stationen måtte jeg gå i Seng og led de væmmeligste Kvaler – en sindssvag stærk Hovedpine med heftige Brækninger – et Tilfælde, jeg har haft gentagne Gange, når en Forkølelse indtræffer sammen med mine Ting. Pinedag kom Johanne – og Alfred! En meget dyster og pinlig Dag – knugende Tavshed og Uhyggeførmelser – Regnvejr – Kulde. Alfred sov på Kroen og hentede

næste Dag Sjums, de rejste sammen til Hellerup, hvor Pigen Josefine om Aftenen afhentede Sjums. Johanne rejste om Aftenen i et Tog så overfyldt, at Godsvognene måtte møbleres med Bænkene fra Stationens Ventesal! Den Aften var jeg komplet udmattet af den ækle Pinsetid; men blev i de følgende Dage styrket og oplivet af Andreas Roos (gift med Inge Bredsdorff) og Vigs B, Bror til Inge. De er begge to umådelig flinke og rare; Vigs og jeg er jo gode Venner fra gamle Dage og fandt nu hinanden i en lidenskabelig Litteraturnak; han skriver også. I Går – Søndag – var Sjums og Adams i Hellerup (3die Gang); jeg fulgte dem om Morgenen til Stationen, og Josefine bragte dem til Hellerup, men da det var hendes Frisøndag returnerede hun med næste Tog. Da jeg ½ 7 om Aftenen stod på Stationen for at tage mod Børnene – viste det sig, at ikke alene Alfred, men også Charles ledsagede dem hertil. De gik med op – hilste på Lugge, der arbejdede med Pan i Haven – som de beså; var meget formelle begge to og gik straks igen. Disse Sammenkomster med Alfred er mig efterhånden en sand Lidelse. Nu er han i Kjøbenhavn i disse Dage; jeg skal i Morgen rejse ud med Sjums, som han tager med sig til Malmø for en 8 Dagestid. Det bliver løjerligt at aflevere det lille søde Pus! Jeg har skreven et indtrængende Brev til Amanda om at passe hende rigtig godt. Hun er for Resten kommen sig svært allerede – er langt friskere og livligere nu, og Maven er helt i Orden på dem begge to - de får jo også en glimrende Forplejning – og alt foregår med punktlig nøjagt ["nøjagt" overstreget] Regelmæssighed. Desværre er jo hele vores Ungebestand bleven lusset af en Pige, de har haft her (Olga); men for Resten optræder Dyrene ikke i større Mængder, heldigvis. Vi kæmmer bestandig. Som Du måske véd, har den store Pige, Anna, sagt op til 1ste Juli; vi er meget glade derover, hun er så grænseløs muggen og uopdragen; dette kunde endda blive godt, men hun er ikke flink imod Børnene - skænder og buldrer og tumler med dem ved enhver Lejlighed; vi havde en Scene med hende kort før de rejste, hvor både Lugge og Magisteren talte Dunder til hende desangående; næste Dag sagde hun op. For Resten er hun dygtig til sit Arbejde, men kan ikke tænke Spor af sig selv. Jeg har jo nu Husstyrelsen i mine Hænder – jeg er lige glad med hendes Muggenhed – regerer ordentlig med hende, gir mine Ordre kort og bestemt – samt overhører Muggeriet. Til min Forbavselse bliver alt udført med største Nøjagtighed – og hun synes tilmed at nære en virkelig Respekt for mig – dette være sagt uden alt Praleri, men sådan er det faktisk. Det er jo rart for Lugge, at hun slipper alle Husholdningsspekulationer – hun går omkring og føler sig som Gæst i sit eget Hus, siger hun selv. Og – det morer mig igen at have noget at bestyre, det var alligevel lidt

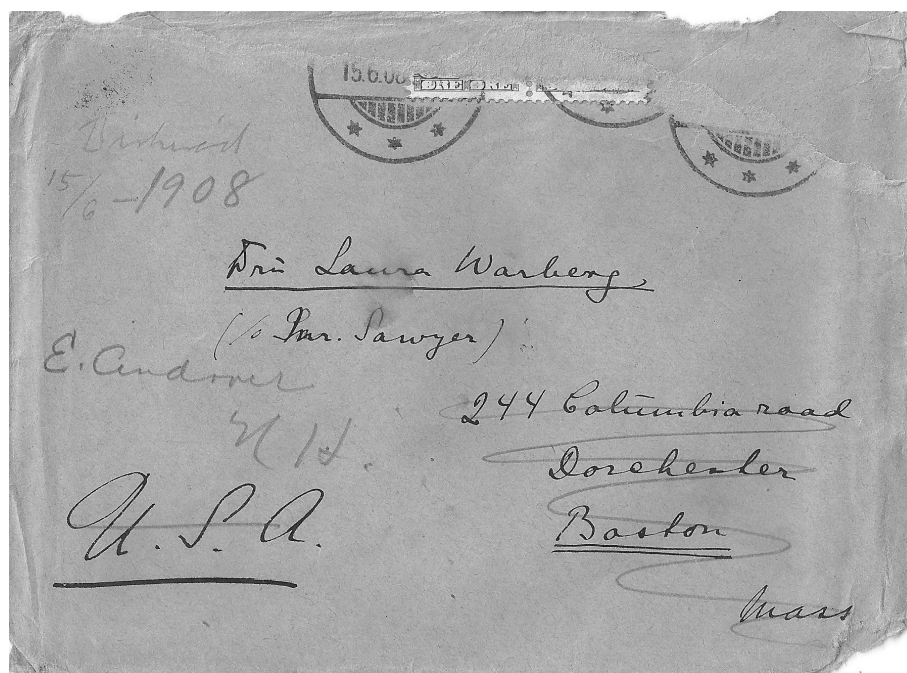
underligt, at man pludselig var sat ud af alting. Vi har ingen anden Pige kunnet få, men Josefine har påtaget sig noget mere Arbejde – jeg ligeså, så jeg tænker nok, at det skal gå.

For mig er det en glimrende Finansoperation – Lugge overtager nu nemlig Josefines Kost og Løn – som forhøjes med 4 Kr mdl -, men Alfred skal udrede den nu engang fastsatte Sum $60 + 10 + 8 = 78$. De 18, som er for Josefines Kost og Arbejde – tilfalder så mig – jeg får atter Penge mellem Hænder og slipper for det grulige at bede Alfred om Penge. Endvidere har vi slået fast, at jeg – hvis jeg ikke får Jordmorstillingen – bliver her fra 1. Nov som Ene pige og Husbestyrerinde (med høj Løn!) Sjums beholder jeg; men Alfred betaler Pension for hende. Tænk hvor udmærket både for Lugge og mig! Synes Du ikke næsten, at jeg i hvert Fald skulde opgive Jordmoriets for denne Plan? Derpå spekulerer vi stærkt, men det er en såre vanskelig Afgørelse at træffe – gid – næsten – at min Ansøgning ikke blev bevilget. Nu skal jeg ind at efterse Sjumses Garderobe til i Morgen og må derfor slutte mit lille Brev.

Og Mor – skønt jeg ikke har skrevet om det i Dag – så må Du dog tro, at vi her er ganske opfyldt af Dine Sager, og Lugge og jeg har snakket meget derom. Vi nærer det lille private Håb, at Du rejser tilbage med Mornine – herhjemme er mange Arme åbne til at modtage Dig! Ja, gid Du dog brød overtvært og rejste hjem – og væk fra det ækle Amerika, som dog er og bliver en jammerlig Opdagelse for os! Tusinde kærlige Hilsner fra Din Putte.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Tårnehave pr Birkerød ¹⁵ Jun. 1868.

Kæresterke Mor! Det er mig umuligt at få Plads
i mit Skriveri, men mit Jær og tid for, at Breve
er velkomne og vi når de kommer forventet - og
skrivs i Dag, fordi jeg har lyst til det.
Nu har vi det heldigvis fået Lige hjem igen; og den
ikke helt fri for at være en lille angstelig, da jeg
gik her alene med Ansaret for alle de Børn -
særlig de min Uærlighed indledede med et
Nakketordene - uha, hvor jeg var bange! Men
hvorde i Tårnehave omstændelig forklaret mig, hvor
rasende fortvilet det var, om Angst slog ned - Toget
ville skride sig til min og umuligste Adgang.
Adrig har jeg oplevet så angstfuld en Nat -
men heldigvis er jo Sommeren kort. De Lande
Pinselprdy Børn af Fuglborg - med alle Børnene;
men det var en ret mislykket Forestilling - begrundet
for et gyseligt og uheldigt polude Regnvejr - ledende
af stærk Kilde og Bledet. Begge hendes Børn blev
borte af Turen og de jeg kom hjem fra at have fået
den lille Kationet måtte jeg i Seng og led de væn-
melige Kvale - en sindssyg stærk Hovedpine med
hefty Brækninger - et Tilfælde jeg har haft senere
Kang, når en Dødsfælde indbræffe sammen med
mine Ting. Pinneren som Jerkane og - alfred!
En meget dybt og pinligt Dag - kængende Tavshed og
Ulykke fornuemmelser - Regnvejr - Kilde. Alfred var for
Kraen og hendes værde Dag Jerns, de Nytte sammen

til Kellering, hvor Pigen Josefine om aftenen af-
kendte Jimus. Johanne rejste om aftenen i
et Tog, og overfaldt, at Godsvoagnene mætte udfyldes
med Bændene fra Stationens Venesal!

Den Aften var jeg komplet indmalt af den gamle
Tænketid, men blev i de følgende Dage skyrhet og
oplyst af Andreas Raas (gift med Frøys Kreditorff) og
Vigs P, hvor til Frøys. De er begge to temmelig flinke
og vore; Vigs og jeg er jo gode Venner fra gamle Dage
og fandt hinanden i en lidenskabelig Literatur-
Disk; han skriver ogsaa. I Gaa - Søndag - var Jimus
og Adam i Kellering (saaie Gang); jeg fulgte dem om
Tingene til Stationen, og Josefine bragte dem til
Kellering, men da det var hendes Torsdag rettur-
nede hun med næste Tog. Da jeg 27 Aften skad
på Stationen for at tage Mod Bændene - viste det
sig, at ikke alene Alfred, men ogsaa Charles bedrog
dem her til. De gik med op - hilste på Lige, der
arbejdede med Paa i Haven - som de besø; var
meget fornølle begge to og gik straks igen.
Disse Sammenbrøstet med Alfred er mig efter-
hænder en sand Lidelse. Nu er han i Kjøbenhavn
i disse Dage; jeg skal i Morgen rejse ind med Jimus,
som han tager med sig til Malinö for en 8 Dages.
Det bliver lykkeligt at aflevere det lille søde Paa!
Jeg har skrevet et indtrængende Brev til Amanda
om at passe hende rigtig godt. Hun er for Resten
kommen sig snart allerede - er langt fri hene og
livligere nu, og Haven er held i Orden på den begge

to - de får jo også en stemrende Dødsplejning - og
alt foregår med pünktlig søgjad Regelmæssighed.
Desværre er jo hele vores Angelbesland bleven
luset af en Pige, der har haft her (Ogja). Men
for Recken opbrøde Dødsene ikke i Skarre
Mængder, heldigvis. Vi kommer heromtid.
Som du måske ved, har den store Pige, Anna, sagt
af sig på fuld tid. Vi er meget glade derover, hun er
i sandhed en mængde af mængden; dette kunde
endda blive godt, men hun er ikke stink imod
Børnene - Hænder og hilder af kvinder med den
ved enhver Lejlighed; vi kunde en Scene med hende
pant for de Lejst, hun både sigge og magisteren
kaldt hende til hende desang ender. Næste Dag
sagde hun op. For Recken er hende dygtig til sit Arbejde,
men kan ikke tænke Paa af sig selv. Jeg har for
Husstyrelsen i mine Hænder - jeg er lykkelig med
hende. Hængende - regerer ondeklig med hende, for
mine Ordre pant og beslut - samt overhøve
Mængder. Til min Forbauselse bliver alt indført
med skærpe Mængder - og hun synes tilmed
at være en mængde Respekt for mig - dette være
sagt uden alt Præst, men siden er det publik.
Det er jo svært for hende, at hun slipper alle Hø-
holdningspekulationer - hun går omkring og følger os
som Gæst i sit eget Hø, siger hun selv.
Og - det mener mig igen at have sagt at bestyrelse,
det var alligevel lidt underligt, at man pludselig var sat
ind af alting. Vi har ingen anden Pige stillet for, men

Josefine har påtaget sig noget mere arbejde - og
ligger, i jeg tænker nok, at det skal gå.
For mig er det en glimrende finansoperation -
Ligger overtaget vi nemlig Josefines Kæst og Løn -
som forhandles med 4 1/2 md - men Alfred skal
indrede den sin engang forskudte Sum $60 + 10 + 8 = 78$.
De 18, som er for Josefines Kæst og Løn - tilfalder
di mig - jeg får ikke Pengene mellem Helendes og
slipper for det grønlige at bede Alfred om Pengene.
Endvidere har vi slået fast at jeg - hvis jeg
ikke får Jordenforstillingen - bliver her fra Nov
som Inspektør og Husebestyrerinde (med høj Løn!)
Ljungs beholder jeg; men Alfred beholder Pension
for hende. Tænk hvor indoverset både for Lige
og mig! Lyner du ikke måske, at jeg i hvert Fald
skulde afgive Jordenforretningen? Han? Derpå
spekulerer vi stærkt, men det er en såre vanskelig
Afgørelse at træffe - gid - måske - at min
Ansigning ikke blev bevilget! Vi skal jeg ind
at efterse Ljungs Garderobe til i morgen og
me derfor slutte mit lille Brev.
De Mod - skønt jeg ikke har skrevet derom i Dag - er
me du dog tro, at vi her er ganske opfyldt af dine
Sager, og Lige og jeg har endelig gjort derom. Vi ved
det lille private Håb, at du rejser tilbage med Marianne
- herhjemme er mange Arme og Lige til at modtage dig!
Ja, Gid du dog brød overhøret og rejste hjem - og nød
for det alle Demningen, som dog er, og blive en gammel
Opbager for os! Tusinde Kærlige Hilsener fra din Pukke.